

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre ... 6 korona.
Égész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Tolvajok és tolvajfogások.

Irta: Horváth István dr. ny. járásbíró.

(Vége.)

Történt egyszer egy nagyobb vidéki városban, hogy az éjjeli rendőrőrzáratot egy éjjeli utas feltűnő módon sértegetni kezdte, belékötődött és éjjeli csendháborítást vitt véghez, úgy, hogy az őrzárat végre is előállította az őrszobába. Alig pár órával reá feljelentést tett egy ékszerbolt tulajdonosa, hogy üzletébe az éj folyamán ismeretlen tettesek betörték s huszezer koronát meghaladó értékű ékszert vittek magukkal. Az ékszerész-üzlet alig harmincz-negyven lépésnyire feküdt attól a helytől, ahol az éjjeli csendháborítót lefűlelték. A nyomozás során kiderült, hogy a csendháborító tagja volt annak a jól ismert bandának, mely az ékszerboltot kifosztotta s magát csak a célból tartóztattatta le, hogy a rendőrőrzáratot a lopás színhelyétől távortartsa. Még mérészebb fogások is történek ezen a téren. Így pl. olvastam a következő esetet:

Egy háztulajdonos kapuzárás után tért haza egy mulatságról és a kaput a vele volt kulcsossal kinyitni készült. Ekkor már egy ismeretlen alak javában rángatta a házi csengőt; megkérdezvén őt a csengetés céljáról, az «előkelő idegen» azt feleli, hogy a feleségét szülési fájdalmak lepték meg és neki ezt a házat jelölte meg olyannak, ahol bábaasszonyt találhat, bár ilyen tábla kitéve nincsen. A háziur felvilágosítja, hogy talán téved a házszámában, mert itt bába egyáltalán nem lakott s ezidőszerint sincsen s végre is a jajveszékélő idegen rimázkodására elmegy a legközelebbi utcába s ott megmutatja, hol lakik a keresett bába. Az előkelő idegen valóban mesteri módon töltötte be szerepét: a pár perc múlva visszatérő háziur kifosztott lakást talált már csak s a tolvajok nyomát bottal verhethe.

Nem kisebb leleményességre vall a következő eset: A ház lakói későn este érkeznek haza a színházból; a ház előtt egy jajgató nőt találnak, a ki szülési fájdalmakról panaszodik és könyörögve kéri, hogy gyorsan kerítsenek elő bábaasszonyt; a két szobatárs lélekszakadva rohan bábáért; s mire visszajönnek, a vajudó asszonynak hire-hamva sincsen; rosszat sejtve, felsiet-

nek lakásukra, ahol asztalfiókot, szekrényt feltörve találnak és sóhajtozva állapítják meg, hogy a vajudó nő csak tolvajsegéd volt, ki azért folyamodott a cselfogáshoz, hogy társai azalatt a zsákmánnyal elmenekülhessenek.

Igen ügyesek a lopások kivitelében a cigányok; hisz náluk már az anyatejjel szívja a gyermek magába a lopási hajlandóságot és környezete a lopásnak igazi iskolája. Őket nehéz tetten érni, mert mindig az egész cigánykaraván közreműködik s az örök sűrű rajvonalaik tudják kiállítani, tehát maga a tettes mindig nyugodtan és biztonságban «működhetik». Ha néha mégis szorul a kapeza, a velük született ravaszsággal mindig kivágják magukat a legkényesebb helyzetekből is.

Erről tanuskodik a következő, egyik dunántuli faluban megtörtént eset: Nyári nagy munkaidőben a parasztház üresen áll napközben, mert apraja-nagyja a mezőn szorgoskodik. Estefelé hazaér a földmives gazda és a háza pitvarában nagy bosszuságára egy cigányasszonyt talál, ami mindjárt gyanusnak tünt fel neki. Rosszat sejtve, belép az udvarra, hol a cigányasszony egész gyermekrajjal körülvéve s nagy szóáradattal s veleszületett bőbeszédűséggel ujságolja, hogy fájdalmas marhabögést hallott az istállóból s erre jött be a házba, mert bajt sejtett s meg is győződött, hogy a tehén most akar leborjazni, nézzen csak utána a gazda, mi van a tehénnel. A paraszt aggódva siet az istállóba, tudva, hogy vemhes ugyan a tehene, de még mostanra nem várta az «örvendetes családi eseményt». Sietve indul a messze hátul fekvő marhaistálló felé s meggyőződik, hogy a tehén még távol áll az örvendetes eseménytől. Most már még jobban gyanut fog a cigányasszonyra és siet ki az udvarra, hogy megfenyítse, de annak már nyoma veszett s vele együtt a szobában elhelyezett órájának és bugyellárisának is.

A tolvajvilágnak legelőkelőbb alakjai, mondhatnám aristokratái a zsebtolvajok. Ezek rendszerint valóságos gentleman-ek módjára nagy gondnal és választékosan öltözködnek, kezük igazi aristokratára vall, finom, karsu, hosszú, sovány, jól ápolt, manikürözött ujjakkal. Aki látja, első pillantásra mágnást vagy más előkelő urat sejt bennök, csak a rendkívül éles, szurós sas

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsérelés. — Árjegyzék minden hangszertől külön küldetik.

tekintet enged másra következtetni. A kéznek ez a jól gondozott volta és az átható s gyors villanású éles pillantás, a discret, előkelő ruházat közös vonása a zsebtolvajoknak és a hamis kártyásoknak. Ezek a tulajdonságok a különös «mesterségük» üzeméhez szükséges, elengedhetetlen kellékek. Az elegáns öltözködés és előkelő, uri kinézésű megjelenés elsősorban azért is szükséges, hogy maga iránt gyanut ne ébresszen, sőt ellenkezőleg, hogy bizalmat gerjesszen. Mert a lerongyolódott, piszkos, szurtos ruházatu embertől mindenki huzódzik s így áldozatának még a közelébe se férközhethék. Ez a közvetlen megközelítés pedig elkerülhetetlen alapfeltétel a zsebtolvajlás keresztülviteléhez. Mert nem horoggal vagy harapófogóval huzza ki a duzzadt pénztárczát vagy aranyzsebőrárt a felebarát zsebéből, hanem tulajdon finom ujjaival, melyek közül kettőt a hüvelyk- és a mutatóujjat ugynevezett «ollóvá» formál és annak végső perezzeivel fogja meg a pénztárczát s huzza ki a zsebből, jól ügyelve, hogy testhez ne érjen, mert ezzel elárulja magát. Az éles, jól és gyorsan megfigyelő szemre pedig azért van mulhatlan szüksége, hogy a helyzetet alaposan áttekinthesse és figyelmét az áldozat legkisebb mozdulata se kerülje el. A zsebtolvaji ügyességekhez tartozik még az óralánczok gyors lecsipetése, amit külön e célra szolgáló aczellókkal végeznek. Ide is jó szem és felette nagy kézügyesség és villámgyorsaság kell, mert ha a kellő pillanatot elmulasztja, ha elhamarkodik vagy tétováz, vagy ha ügyetlen mozdulatot tesz és a kifosztandó testhez ér mindent: zsákmányt és szabadságot tesz kockára.

A siker itt többnyire a segédek ügyességén fordul meg, kik az u. n. «falazás», «faltállás» szerepét töltik be, ezeknek kettős, egyaránt fontos szerep jut és pedig a kiszemelt médium figyelmének elterelése, másra irányítása és pár perczele lekötése, hogy ezalatt maga a tettes a «mütétet», a zsebmetszést, óracsipést elvégezhesse. Vagy úgy, hogy erős tolongásba sodorják az illetőt, kiről előzetes razzia útján már megállapították, hogy elcsenésre méltó erszénye, értékes arany kronométere (percnyi pontosságú óra) vagy drága medallionja van; a társak egymás közt beszédes pillantásokkal érintkeznek s ezért is kell a jó, kifejezésteljes, átható tekintet. Vagy pedig egy ügyes, jól célzott ellenoldali lökessel, mint ahonnan a zsebmetszés történni fog; esetleg az égboltra, valami szépségre, utcai jelenetre terelik a figyelmet, vagy valami érdekes esetet mesélnek. Az operáló zsebtolvajnak társai működését s a médium minden mozdulatát a legéberebben követni kell s akkor lép akcióba, mikor a kifosztandó figyelme legjobban van lebilincselve.

Másodpercnyi késések is végzetesek lehetnek, akár

korai, akár megkésett volt a cselekvés. További szerepe a segédeknek a tett leplezése, a fedezés, hogy mások észre ne vegyék a zseboperációt; s végül nekik jut a szerep, hogy a lopott tárczát, órát, ékszert a tettestől átvegyék és azzal lehető sebességgel elillanjanak az eset színhelyétől, hogy a lopás felfedezése esetén a tettesnél bűnjel található ne legyen. A «zsebmetszés» különben szószzerinti értelmében is vehető, mert különösen Budapestnek egy szomorú specialitása, hogy a tolvaj a mellzsebet, mely a duzzadt bankótárczát takarja, egy ügyes kis készülékkel, csetleg gyűrűjében elhelyezett, borotvaéles kis késsel kívülről felvágja s úgy szedi ki a gazdagon bankóval bélelt tárczát. Ez a fajta a zsebtolvajlásnak azonban a lehető legkockázatosabb, mert a zseb folytonossági hiánya másoknak is könnyen felötlök s így a «zsebmetszés» hamarosan észlelhetővé lesz, ami a tettesre és segédeire kétszeresen fontossá teszi, hogy a leggyorsabban kereket oldjanak. A zsebtolvajlásokat leggyakrabban ott viszik természetesen véghez, hol nagy embercsődületek, tolongások vannak, ahol nagy a sürgés-forgás; tehát piacon, vásáron, vasuti pályaudvaron fel- és leszálláskor, körmenetknél, bucsukon stb. De nagy előszeretettel választják operációjuk színhelyéül a robogó vonatot, főleg az éjjeli vonatokat. A hosszabb vasuti utazás erre a célra a legkedvezőbb alkalom, főleg, mert módot nyújt a dúsz választékra és a véghezvitelre hosszabb idő áll rendelkezésre, mint a vásárok, pályaudvarok gyorsan és folyton hullámzó emberáradata, hol a cselekvésre mindig csak rövid percek kínálkoznak. A vasuti lopások egyik módja a kivitelnek s az főleg éjjeli utazásoknál kínálkozik, az alvó utas értékesnek mutatózó bőröndjének vagy ruhájának elvitele egy megállás alkalmával. Sok esetben kábitó, altató szerck beadásával szerzi meg a tolvaj a lehetőséget, hogy az áldozat pénztárczája, órája, ékszere jogtalan birtokába juthasson. A kábitószerek rendszerint italba, liqueurbe, borba vagy czukorkába vannak keverve; ezért vasuton ismeretlen egyéntől sohasem ajánlatos ily szives megkínálást elfogadni. A tettes természetesen rendszerint társsal «dolgozik», akinek feladata az utas szórakoztatásáról gondoskodni és a zsákmányt átvenni s azzal rögtön a legközelebbi állomáson elillanni, hogy a bűnjel a tettest el ne árulja.

Szokott módja a vasuti zsebtolvajlásnak még a következő: A tettes egy, esetleg két kompanistával — köztük lehetőleg egy csinos hölgy — beszáll és helykeresés ürügye alatt mindenekelőtt terepszemlét tart, hogy kikutassa, melyik utas lenne legalkalmasabb médium a megkopasztásra. Alkalmasnak persze az találattik, kinél dusan töltött erszény, drága arany óra vagy

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆ Zsótér-bérház, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.) ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi diszvarrógépek. — Világhírű tünétküli pathéfó-
nok. — Világhírű tús gramofonok. — Lemez újdonságok és kerékpár felszerelési cikkek főraktára.

Csefély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

Az olasz harcztérről. — Olasz légénységi laktanya az ütközet után.

más ékszer látható, vagy sejthető; és aki nem túl intelligens, tehát inkább az alsóbb néposztályhoz tartozik, pl. jómódu paraszt, marhakereskedő vagy efajta. A tolvaj azután módját ejti, hogy melléje telepedhessék, a segédei pedig vele szemközt. A partner azután vagy elmés adomák, élmények elbeszélésével — esetleg kártyajátékkal vagy valami ügyes bűvészmutatványon — ha pedig hölgy a partner, ugy kaczerkodásával iparkodik az erre fogékonynak mutatkozó utas érdeklődését lekötöni; maga a tettes pedig a legártatlanabb módon viselkedik, a társalgásba nem elegendik, sőt inkább alvást, hortyogást színlel és mikor az áldozat figyelme legjobban le van bilincselve a partner részéről: akkor lép akcióba és a szokásos kezűgyességgel megkaparintja a kiszemelt tárgyat szomszédja zsebéből. Hogy a látszat teljes legyen és a gyanút is elhárítsa magától, néha műkezet is használ s míg az igazi keze a zsebben motoszkál: a műkez a másik kézbe kulcsolva, teljesen az alvó ember látszatát kelti.

Ha a fogás sikerült: a tettes gyorsan eloldalog s kiszáll a vonatból a legközelebbi állomáson, előbb azonban már egy további partner átveszi tőle a zsákmányt, hogy motozás esetén a lopott holmi nála meg ne találtassék. Ugy a tettes, mint a kupébeli, valamint a lopott dolgot átvevő társ azután a korábbi megbeszélés szerint egy bizonyos állomáson találkoznak, rendszerint ott, ahol a rendes főhadiszállásuk szokott lenni, rendszeren a fővárosban, ahonnan a banda tagjai a zsákmányolásra elindultak. Utközben a tettes és társai nem ismerik egymást, mert ez az ismeretség mindannyiukra végzetes kimenetelű lehetne s szépen hüvösre kerülnének együttesben!

Igen tanulságosak továbbá, bár a lopott érték tekintetében nem oly előkelő helyen állnak: a *vásári lopások*, melyek ellenőrzése és leleplezése derék csendőrségünknek nem kis gondot okoz. Ezeknek egy része a vásári csődületben könnyen véghezvihető zsebtolvajlások kategóriájába tartozik s a már fentebb ismertetett recipe szerint mennek véghez.

A vásárok főleg a cigányoknak legkedvesebb lopási alkalmait szolgáltatják és nagyon czélszerű volna a cigányokat a vásár színhelyére be se bocsátani, vagy feleleveníteni azt a régi szokást — mely 1848 előtti időkben divott — hogy t. i. harang- vagy dobszóval jelezték cigányoknak a vásárra érkezését, hogy ezzel mindenkit fokozottabb éberségre sarkaljanak. Ha aztán valaki egy cigányt tetten ért, azzal tetszése szerint statarialiter elbánhatott. Ily tilalom esetén a vásári lopások bizonyára 50%-kal apadnának. A cigányok nagy sikereik és a ritka tettenérésük főleg nagy kezűgyességükre, valamint arra vezetendő vissza, hogy mindig az

egész cigánykaraván vesz részt a lopásban, a holmi rögtön 5—6-od kézbe megy s így a megdézsmált bódé közelében levő tetteseknél bűnjeles tárgy soha sem található. A lopott tárgyak értékesítésében pedig óvatosak és — ami nagyon fontos körülmény — az értékesítés messze a lopás színhelyétől és csak hosszú idő múlva történik.

Van még a vásári lopásnak egy másik módja, melynél nem a kéz, hanem a lábügyesség játssza a döntő szerepet. Ezt természetesen csak meztláb vagy pedig ujjatlan harisnyával lehet véghezvinni, mert a lábujjak helyettesítik itt a kéz ügyességét; az elejtett értékes tárgyat, órát vagy pénztárczát vagy más becses és kisebb térfogatu tárgyat a lábujjakkal emeli fel a szoknya alá egész a czombig és ott szorongatva tesz vele tíz-husz lépést egy fedettebb helyig, hol megint elejti és várakozó társa felemeli. Ezt — mint látnivaló — csak nőszemély teheti, mert csak az ő ruházata engedi a tárgynak fent leirt módon való elrejtését. Ezt a lopásfajtát a körültekintő csendőr csak az esetre képes leleplezni, ha a segédet figyelve: a tárgy felemelését kíséri figyelemmel, mert a láb manipulációja a szoknya leple alatt alig vehető észre.

Igen előkelő helyet foglalnak el a tolvajok közt a mindenrendü betörők és kasszafurók, vagyis Papakoszta és társai (kiknek bűnjelei a budapesti rendőrségnél elhelyezett bűnügyi muzeumban őriztetnek); azonban ezekről és a lopások egyéb válfajairól helyszűke miatt más alkalommal óhajtok néhány tanulságos adalékot szolgáltatni.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Az elhagyott csárda titka.

Irta: Nyomozó.

Még akkor épült a múlt században, vagy talán még előbb, mikor a gyorsan suhanó impozáns gőzhajók és a nehézkes szállító gőzösök hiányoztak a Dunáról. Ezek helyett lefelé evezősök hajtották, felfelé pedig lovakkal vontatták a hosszú kötelekre kötött teherszállító uszályokat.

Nem volt ez aféle luxus csárda. Erősfalu, alacsony, utasembereknek való épület volt. Ott állott egyedül, távol a községtől, Pócsmegyer határában, a Dunaparton. Csupán azt a czélt szolgálta, mint az utszéi csárdák: az utasoknak, illetve itt a hajósoknak ételt, italt tartson készen s ugy ezek, mint a lovaik szállást, pihenést találjanak benne, illetve a mellé épített állás fedele alatt.

Hosszu esztendőkön át volt etető és pihenő állomása

Ne vegyen hangszert, míg **REMÉNYI MIHÁLY**

legújabb árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld Budapestről, Király-utca 58.

Hegedűk, fa- és rézfuvóhangszerek, czimbalmok. — Zenekarok teljes felszerelése. — Csendőrök különös, figyelmes és olcsóbb kiszolgálásban részesülnek. — Régi hangszerek becserezése és javítása.

Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

Az olasz harcztérről. — A Campolongo erőd déli része.

a Dunát járó hajósnépnek. Mint az ígéret földje tűnt el előttük a «Somosi-csárda», ha Vácztól lekanyarodtak vagy ha felfelé menet Szentendrét elhagyták. S bizony igen gyakran egész éjjeleken át tartó mulatozást rendeztek benne az édesbus magyar nóták és tüzes csárdás hangjai mellett annak idején.

Ilyenkor rendszeren átrándultak a tuloldalon levő Leányfaluból az emberek. Sőt vasárnaponként a fiatalság is résztvett ezekben a mulatságokban.

A kultura előrehaladása azonban, mint sok más régi jó dolgot, nélkülözhetővé tette a Somosi-csárdát is. Amint a gőzhajók szaporodtak, úgy ment ki lassan-lassan a divatból az uszályoknak lovakkal való vontatása is fokozatosan. Végre egészen megszűnt.

Ezzel aztán elmaradtak a Somosi-csárda rendes vendégei is. Ezeket nem pótolhatták a gőzhajó utasai, mert úgy Pócsmegyer, mint Leányfalu igen csekély lakosságu és forgalmu községek ahhoz, hogy gőzhajó-állemást érdemeltek volna s ugyanez okból kirándulási helynek sem lévén alkalmas, hamarosan letűnt a Somosi-csárda csillaga.

Eleinte még akadtak vállalkozó szellemü korcsmárosok, akik bérbevették a csárdát a hozzátartozó pár hold földdel együtt. De mert ez utóbbi oly kevés volt, hogy egy család nem élhetett meg a terméséből, az italmérés pedig folyton kevesebbet, majd végül épen semmit sem jövedelmezett, — bus lemondással szökdösött meg a csárdából az egymást követő bérlők pénzt és reménytvesztett serege.

A magáramaradt csárda végül lakatlanul állott több éven át. Tetejét megtépázta a szél, faláról lehullott a vakolat, ablaküvegei a portól, piszoktól és a régiségtől megvakultak. A törött borosüveg és a széltől-vihartól megtépázott gyaluforgács-köteg, az utszéli csárdák ez elmaradhatatlan czégére, még ott lógott a padláslyukon kidugott rudon, de ugyane mellé felfért volna már e figyelmeztetés is:

Utas! e csárdához ne igyekezz!
Nincsen már ebben semmiféle szesz.
A régi czégér hiába csábit, —
Bort: se ujat, se **ót**, nem kapsz már itt!

Enni is, ha hoztál, csak úgy ehetsz.
S ha jól laktál — nincs egyéb italod,
A Dunából magad teleihatod —
Nem maraszt senki, — tovább mehetsz.

Lehet, hogy ez a vers sántit, de hogy a történeti igazságnak teljesen megfelel, az bizonyos.

Ilyen körülmények között találta a régen jóhírü csárdát Dezső Demeter őrmester, mikor a tahitótfalui őrsöt átvette; de mint előirt tereptárgyat, mégis fel kellett a vonatkozó őrzőportyázásai alkalmával és nyomozások esetén is keresniök, már csak azért is, nehogy csavargók vagy más közártalmu egyének fészkeljék magukat bele.

Egyszer aztán, 1908 telén, amint az őrmester a csárda

felé portyázott, meglepetésére két férfit és egy nőt talált ott, akik kívül-belül nézegették, vizsgálgatták a rozoga épületet.

A nő Sz. J.-né ujjpesti lakosnak mondta magát s az őrmester kérdésére, hogy mit akarnak abban a félre-eső, rozzant fészekben, nagy bőbeszédűséggel azt felelte, hogy megvette a csárdát s amennyire lehet, rendbehozatja és 1909. év tavaszán italmérést fog ott nyitni, mert reméli, hogy a fővárosi kirándulók, meg a turista-ifjúság majd gyakran felkeresik.

A két férfi vállalta el — mint Sz. J.-né mondta — a javítási és egyéb munkát. Ezek egyike Győri András pócsmegyeri, a másika pedig Szőke Mátyás szigetmonostori lakosnak mutatta be magát.

Ez a vállalkozás, az őrmester előtt ismert fentelbi körülményeknél fogva, igen kétségesnek, sőt egyenesen gyanusnak látszott s e gyanu még növekedett azáltal, hogy későbbi időkben akármikor is járt arra az őrmester, folyton csak azt látta, hogy az épület rendbehozása egyre késik és a korcsmanyitáshoz való előkészület is csupán annyiból állott, hogy egy nagyobb vermet készíttettek, de az abba beszállított pár kocsi jeget a rendes módon való befedés helyett, csak néhány kéve tengerikóróval takarták be.

Ez okból és még azért is, hogy a megnevezett egyének előéletéről meggyőződjk, részben a nevezettek lakóhelyein, részben a fővárosi rendőrségnél utánok puhatolt az őrmester s így tudta meg, hogy Győri András lopásért három évi fegyházat ült, míg Szőke Mátyás hamis váltópénz készítésért öt havi börtönnel, Sz. J.-né pedig pénzhamisítás büntette miatt három és fél évi börtönnel volt büntetve.

Megtudta továbbá, hogy Győri András a Pócsmegyer határában levő hat hold földjén egy putriban lakik és attól kezdve, hogy Sz. J.-néval összejöttek, különváltan él a feleségétől, utóbbi pedig az apja házánál, Szigetmonostoron épen Szőkével él vadházasságban.

Ez a különös családi összeköttetés azonban semmiféle ellentétet nem támasztott a különben börtönbeli ismerős Szőke és Győri között, amennyiben a csárda állítólagos rendbehozásánál és a már említett előkészületeknél állandóan együtt dolgoztak Sz. J.-nének, sőt Győri, még a Szőkét meglátogató feleségével is kifogástalan hármóniában volt.

Egyes feltűnő jelenségekből következtetve, bár Sz. J.-né a férjével Ujpesten, egy egyszobás lakásban együtt lakott, mégis úgy látszott, mintha Győrivel közelebbi viszonyban lett volna. Ez annál inkább valószínűnek látszott, mert Győri épen attól az időtől kezdve hanyagolta el feleségét, amikor Sz.-néval összejött.

Az így csoportosuló gyanus körülmények ösztönözték aztán Dezső őrmestert, hogy ezt a gyanus társaságot, illetve ezek működését figyelemmel kísérje, mert feltételezte, hogy ha az a korcsmanyítás valósággá lesz is, nem annyira kirándulóknak és turistáknak, mint inkább olyan közártalmu, gyanus egyéneknek lesz ott

Az olasz harcztórról. — Roncegno a lövés után.

találkozó helye, akik a nyilvánosságot kerülni szeretik. Mielőtt azonban a korcsmanytítás megtörtént volna, 1909. évi február hó végén, egy szolgálat alkalmával arról értesült Dezső őrmester, hogy a környéken hamis ötkoronások kerültek forgalomba s hogy Pócsmegyeren is jártak már a fővárosi detektívek ebben az ügyben érdeklődni. E hír eredete után puhatolva, megkérte az őrmester a kereskedőket s a megbízhatóbb korcsmárosokat, hogy legyenek résen s ha ilyen pénzzel fizetnek valaki, lehetőleg állapítsák meg a kilitét, ha lehet, a pénzt is tartsák vissza s őt vagy közvetlenül, vagy a községi elöljáróság útján értesítsék.

Egyidejűleg fokozottabb figyelemben részesítette Győrit és társait is, miközben rájött, hogy Győri azóta, hogy különváltan él a feleségétől, igen ritkán található a putrijában s leginkább a csárdában tartózkodik, még pedig — mint az őrmesternek mondá — azért, hogy minden idejét a munkának szentelve, a szükséges javításokat — amelyekhez való anyagot azonban nap-nap után hiába várta — Szőkével kettesben is elvégezhesék az esetre, ha ehhez a közelgő tavaszi munkák miatt segítséget nem kapnának.

Ezek az átalakítások azonban egyre csak késtek, ellenben a hamis ötkoronások kezdtek gyakrabban jelentkezni a környéken. Így történt aztán, hogy márczius elején a szentendrei őrsparancsnok közölte Dezső őrmesterrel, hogy aznapon — 6. vagy 8-án — egy pócsmegyeri ember hivatalos ügyben a szentendrei kir. járásbiróságnál járván, onnan kijövet az ujságárusító asszonytól Friss ujságot vett és azért hamis ötkoronással fizetett, amit az asszony már csak akkor vett észre, mikor a vevő feltűnő hirtelenséggel eltávozott tőle és elvegyült a járókelők között. Egyidejűleg közölte a gyanúsított férfi hozzávetőleges leírását is.

Dezső őrmester a kapott adatok és leírás nyomán utána járt ennek a dolognak s részben magánosoknál, részben az elöljáróságnál szerzett adatokból megállapította, hogy ez a gyanus ember csakis Győri lehetett.

A további megállapításokban segítségére jött már a sors is, amennyiben mielőtt Győrit felkereshette volna, egy korcsmárosné jött hozzá panaszra még a község-házához, hogy nála márczius 7-én egy fiatalember hamis ötkoronással fizetett, amit ő csak a záróra utáni összeszámolásakor vett észre és miután határozottan emlékezett, hogy kitől kapott ötkoronás pénzt, másnap, mikor annak a fiatalembernek sógora hozzájött és ugyancsak hasonló pénzzel akart fizetni, nem fogadta azt el, hanem felkérte utóbbit, hogy a sógorát is figyelmeztesse a tőle kapott jó pénz visszaadására, ellenkező esetben feljelentést tesz ellenök. Ez azonban csak a hamis pénz ellenében volt hajlandó a jó pénzt vissza-

adni, mire a korcsmárosné, megtudva, hogy az őrmester Pócsmegyeren van, egyenesen öhozzá sietett a továbbiak elintézése végett s a hamis pénzt is neki adta át.

Ez a két ember előkerítettven, mind a ketten azt állították, hogy előző napon mind a ketten Győritől kapták a hamis pénzt. Egyik fuvarért, a másik pedig adósság fejében. De tagadták, hogy a pénzt, mint tudva hamis pénzt vették volna el, ugyszólván meg se nézték azt s csak a korcsmárosné figyelmeztetéséből jöttek rá a dologra. Az utóbbi egyénre nézve ez valótlannak bizonyult, mert megállapította az őrmester, hogy előbb már az ottani lelkésznel kísérletezett a hamis ötkoronással s miután az elutasította, abban a reményben vitte azt a korcsmárosnéhoz, hogy ha az a sógorát elfogadta, elfogadja majd az övét is.

Alig, hogy ezek kikérdezésével és az ügy tisztázásával végzett az őrmester, már egy parasztasszony jelentkezett nála, hogy egy pár nappal előbb a Győri fivérének a leánya tejet vett tőle és szintén hamis ötkoronással fizetett.

Már ez a három eset is megerősíteni látszott a Győri elleni azt a gyanút, hogy Szentendrén szintén ő fizetett hamis pénzzel, de jött még egy másik pócsmegyeri lakos is, aki szintén azt panaszolta, hogy neki is hamis ötkoronást adott Győri három korona adósság fejében, amiről csak akkor szerzett tudomást, midőn a községi vendéglős, akinél ebédje árát akarta fizetni, azt felismerte és nem fogadta el.

Győri ellen tehát, miután ő előtűnő nem volt, tovább folyt a nyomozás, amelynek során gyanuba került nevezett apósa, majd ennek bementése folytán a neje és Szőke is, mire Győriné, hogy magát tisztázza a gyanu alól, beismerte, hogy azon a napon, mikor ifj. F. J. őt, Szőkét és Győrit a Somosi-csárdától Pócsmegyerre fuvarozta, adott át neki az ura 34 darab ötkoronást, amelyekről ő mindjárt felismerte, hogy hamis pénz és mondta is az urának, hogy a Dunába fogja dobni, nehogy kellemetlensége legyen, de az ráparancsolt, hogy csak rejtse el és ha majd ő kéri, adja elő. Beismerte továbbá, hogy ebből a pénzből ő adott három darabot az apjának, egy darabot pedig a nővérének.

Győriné az említett 34 darab hamis ötkoronást elő is adta.

Miután pedig nevezett nő, mint gyanus körülményt, azt is előadta, hogy a vele lakó Szőke gyakran egész éjjel távol volt és ennek okát firtatva, rájött, hogy ilyenkor mindannyiszor Sz.-né és Győri társaságában a Somosi-csárdában volt, bűnrészesség gyanuja miatt Szőke is őrizet alá vétetett.

Itt megjegyzem, hogy Szőke nemcsak azt tagadta, hogy a csárdában hamis pénzt csináltak volna, hanem

Szántó Lajos gépfőraktára Szegeden

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆ Zsótér-bérház, Városháza mellett. (Rákóczi szoborral szemben.) ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Csendőrségi fegyvergyári kerékpárok. — Csendőrségi diszvarrógépek. — Világhírű tűnőküll pathéfó-
nok. — Világhírű tús gramfonok. — Lemez ujdonságok és kerékpár felszerelési cikkek főraktára.

Csekély havi törlesztés! • Képes főárjegyzékem díjtalan! • Csendőrségi Urak legkedveltebb bevásárlási helye.

azt is, hogy szemtanuja lett volna annak, hogy Győri a hamis pénzt feleségének átadta, azt állítván, hogy ha az mégis megtörtént, úgy a hamis pénzt vagy Győri, vagy Sz.-né hozták valahonnan. Elárulta továbbá, hogy Győri bizonyosan Ujpesten Sz.-nénél van, mert aznap este találkájok van a Somosi-csárdánál, ahol neki is meg kellett volna jelennie. E találka czélját azonban nem akarta elárulni.

Ezen az estén tehát, egy szentendrei járőrrel együtt, lesállást foglalt Dezső őrmester a csárdánál és meglepte a csónakon érkezett Győrit és Sz.-nét, mind a kettőt őrizet alá vette és nyomban ki is kérdezte őket; majd mikor tagadták a hamis pénzcserinálást, átkutatta a csárdát, de ott sem pénzcserináláshoz való anyagot, sem az ehhez szükséges más eszközöket meg nem találták.

A három gyanúsítottnak egymás után való kikérdezése során kiderült azonban, hogy Sz.-né a csárda megvételéhez szükséges összeget a Győri jótállása mellett és ennek mintegy hat holdnyi birtokára bekebelezve, takarékpénztárból vette kölcsön; Szökét pedig, akinek semmiféle keresetforrása nem volt, Sz.-né tartotta el azon a czimen, mintha ez a csárda javításán és rendbehozásán dolgozna. Az meg épen hármajoknak együttes megállapodása folytán történt, hogy Szőke csábitsa el Győrinét azért, hogy ekként nevezett a férje köréből elvonatván, ne figyelhesse meg annak a csárdában való gyanús elfoglaltságát s így akár a Sz.-nével szembeni féltékenységből, akár más okból őket fel ne jelenthesse.

Ugyanekkor, részben Sz.-né beismerése, részben a pénzügyigazgatóságnál való érdeklődés folytán kiderült az is, hogy nevezett nő a fennen hangoztatott italmérési jog elnyerése iránt még kérvényt sem adott be; de még ha kérvényezte volna is, a helyi viszonyokra és büntetett előéletére való tekintettel úgy sem kapta volna meg azt. Ennélfogva — bár ezt mind a hárman tagadták — teljesen alapos lett a gyanu, hogy a kocsmanyitáshoz való majdnem félévi készülődés hangoztatása csak ürügy volt arra, hogy a figyelmet magokról elterelve, ezen félreeső helyen zavartalanul foglalkozhassanak a pénzhamisítással.

A pénzhamisítás tényét még ekkor is tagadták mind a hárman; sőt Győri, hogy mégis kimagyarázza az általa kiadott hamis pénz holszerzését, azzal állott elő, hogy azt nem ők csinálták, hanem ő lopta egy rákospalotai fizetni nem akaró adósától abban a jöhiszemben, hogy az mind jó pénz.

Az ez irányban megejtett nyomozás azonban kiderítette, hogy az a rákospalotai ember sohasem volt Győrinek adósa, hanem egy társával még 1907-ben azzal az ürüggyel, hogy jó pénzért hárommannyi jól sikerült hamis ötkoronást adnak neki, kicsaltak tőle 40 koronát, azután pedig többet felé sem néztek. Ez a csaló később valami téglalopási ügyből folyólag vizsgálati fogságba került s ügyének törvényszéki tárgyalásán Győri is meg-

jelent a hallgatóság közt s ott valamiképen értesült róla, hogy a vádlott a lopott tégláért kapott összeget, mintegy 300 koronát, elfogatása előtt a padlásán rejtette el. Ezt az értesülést használta fel Győri mindjárt másnap arra, hogy az illető családja távollétében megjelent Sz.-nével a lakásban s a padlást átkutatva, a pénzt ellopta s így mire a törvényszék felhívása folytán az ottani rendőrség a pénzt keresni akarta, már nem találta a megjelölt rejtekhelyen.

Ez a pénz azonban, mint maga a megkárosított állította, az egész összeg papírpénz volt.

Mindezekből nyilvánvaló volt, hogy Győri és társai készítették a hamis pénzeket, de hogy az alapos gyanu mellett esetleg a készítéshez szükséges eszközökkel, illetve anyagokkal is igazolhassák nevezettek bűnösségét, elébb Győri putriját, majd nevezett öccsének a szénáskertben levő csürjét kutatta át a járőr. Előbbi helyen a földbe elrejtve mintegy másfél kiló sulyu ólom- és cinkeveréket, utóbbi helyen pedig a gerenda felett elrejtve, ugyancsak hasonló mennyiségű és minőségű keveréket találtak.

Győrinek az öccse aztán megadta a kellő felvilágosítást. Épen előző napon történt — mint mondá — hogy a bátyjától kölcsönt kért, mire ez kihívta a csürbe s a jelzett helyről a már említett anyagot és két daraból álló gipszöntvényt vett elő és megmutatta neki, hogy azzal csinálják a hamis pénzt, amelyből neki is mindjárt átadott két darabot, de figyelmeztette, hogy ügyesen járjon el, nehogy rajtaveszítsen. A formákat és az anyagot azután visszahelyezte és eltávoztak. Ő tartva a kellemetlenségtől, a Dunába dobta a két darab ötkoronást.

Minthogy az említett gipszöntvény — amelyek egyikén az iménti tanu szerint Ő Felsége arcsképe volt a megfelelő körirattal, a másikán pedig a magyar korona és a pénz értékének jelzése volt — a csür ujból és ujból való átkutatása során sem volt feltalálható, bizonyosra vette a járőr, hogy azt Győri elvitte onnan az aznap este szándékolt pénzkészítéshez. Ezt azonban Győri soha be nem ismerte. Elíteltetésükhöz azonban a beszerzett bűnjelek, u. m. 37 darab ötkoronás, a két darab ólom és cinkeverék, egy meritőkanál és három darab finom angol reszelő elegendők voltak.

★

Hiábavaló volt tehát a nagyhangu előkészület a csárda megnyitásához. A köteles érdeklődés az örskörletben való változások iránt, a további alapos megfigyelés és az ezek adatain alapuló helyes következtetés kiderítette a csárda titkát.

A csárda még ott áll ma is. Elhagyatva, lakatlanul. Igazolására annak, hogy aminek egyszer lejárt az ideje, azt többé életre hozni nem lehet.

KÉPEINKHEZ.

Az olasz harcztérről.

Az olasz lapok kifogyhatatlanok a panaszból, hogy a déltiroli offenzívák alatt elvesztett területükön levő községeik mindenütt a teljes pusztulás képét mutatják, csupa üszök és romhalmaz minden egyes község. És hogy a gyűlöletet minél jobban szithassák ellenünk, úgy tüntetik fel ezt a pusztulást, mintha a mi seregeink a terület elfoglalása után, csupa gyűlöletes bosszúból, barbár kedvtelésből gyujtogattak és romboltak volna s így idézték volna elő a rombolás e szomorú képét.

Mondanunk sem kell, hogy a dolognak ezt a rosszindulatú czélzatossággal való beállítását senki sem hiszi el nekik. Sem szövetséges társaik, sem szemlegések. Tudatában van ma már mindenki, különösen a mostani közel két éves háborúban szerzett tapasztalatok nyomán, hogy egy-egy ütközet körébe eső községet a legjobb akarat mellett sem kímélhetnek meg a pusztulástól, ha azt a támadó vagy a védekező fél védelmi czélra felhasználja. Mert addig, míg a védekező fél az ott lévő épületek között keres védelmet a támadó ellen, ez utóbbi borítja el lövedékei záporával, ha pedig már bevonulhatott oda, a kiszorított ellenfél intézi rá lövedékeit, miközben egyik sem veheti tekintetbe az építmények értékét, jelentőségét és azt sem, hogy a pusztulás a saját községét éri-e vagy az ellenségét. Célja mind a két félnek csupán az, hogy az ellenségnek ártson. Ilyen körülmények között aztán nem csoda, ha az összes hadszíntereken a pusztulásnak és rombolásnak olyan siralmas nyomait találjuk, mint a milyeneket az olasz harcztérről, még pedig éppen olasz területről, az egyidejűleg bemutatott képeink állítanak az olvasó elé.

Azt már tudják rólunk úgy ellenfeleink, mint a semlegesek, hogy még eddig sem úgy nem tettünk, mint az oroszok, a kik valamely községből való kényszerített kivonuláskor, akár az övék volt az a község, akár az ellenségé, felégettek, elpusztítottak mindent, csak hogy az őket üldöző ellenfél csapatai védelmet ne találjanak ott; de kerültük azt is, hogy — amint azt az olaszok Görz-el tették — tehetetlenségünk feletti bosszúból védtelen városokat romhalmazzá lövöldözzünk. Sőt, ha csak tehetségünkben állott, még azt is megakadályoztuk, hogy az ellenség a kezünkbe jutott saját városait és községeit onnan való kiűzetése után elpusztíthassa.

HIREK.

Hadttestparancsnoksági dicséret. A cs. és kir. 5. hadtestparancsnokság Ujvári István, V. sz. csendőrkerületbeli csendőr ez. őrmesternek, 1916. évi május hó 22-én egy álrühába öltözött katonaszökevénynek elfogása alkalmával tanusított erélyes és körültekintő eljárásáért, a legfelsőbb szolgálat nevében, dicsérő elismerését fejezte ki.

Adományok. Adományok gyanánt befolytak hozzánk: a vak katonák számára: Baricz Károly járásőrmester-

től 10 korona, Pelles János őrmestertől Alsósimándról 10 korona és a hajduhadházi őrs parancsnokától 5 korona; a háborúban elesettek hátramaradottjainak számára: Kovács Gábor csendőr ez. őrmestertől Etyekről 1 korona 50 fillér; végül a Vörös-Kereszt számára: Rend Lajosné, postaügynök, csendőr őrmester neje Benzenzéről, gyűjtése eredményeként, 41 korona 22 fillér. Az adományokat rendeltetési helyeikre juttattuk.

Kérelem. Fenő József cs. ez. őrmester, az I. számú csendőr kerület egresi őrséről, kéri Gidró Félix csik-karczfalvai születésű csendőrt, kivel 1911. évben Budapesten az állatorvosi főiskolán a gyógypatkoló tanfolyamot végezte, hogy czimét egy fontos ügyből kifolyólag, vele mielőbb közölje.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeg ne küldjenek.

Kárpátvidéki. 1. Még bizonytalan, döntés még nem történt. 2. Lakbérpótlék jár.

Tiszamenti. A szükséges okmányokat a szárnyparancsnokság csatolja.

Öreg csendőr. Nézetünk szerint igen.

K. I. népfelkelő. 1. Kérheti, azonban aligha lesz eredménye. 2. Három havi minden tekintetben kifogástalan magaviselet és eredményes szolgálat után a csendőrkerületi parancsnokság tizedessé léptetheti elő. Annak az elbírálására, hogy mennyiben tette magát érdemessé az előléptetésre, nem vagyunk hivatva.

K. Cz. Elvileg nem vezényelhető.

K. A. 10.000. 1. Igen. 2. Nem értjük a kérdést. 3. 4. Szolgálati ügy.

Tizedes. 1. Igen. 2. Végkielégítés.

B. csendőr. Ha az őrsön nem étkeznek, igen.

Számvivő. Arad.

88. Nagyon természetes, hogy megilleti. A szolgálati szabályzat I. részében világosan ki van mondva, hogy feljebbvalók és előljárók rendfokozatuk megemlékezésével «úr» szóval szólítandók meg.

F. J. Felülvizsgáztatása alkalmával kérheti.

Határszeli. Háború idején a csendőrségből való kilépés nincs megengedve. Egyébként a koronaőrséghez — honvédelmi miniszteri rendelet szerint — még békében sem léphet át.

O. J. Olvassa el F. J.-nek szóló üzenetünket.

Vadvirág. Igazán vad; nem közöljük.

Sorsjegyei nem nyertek: H. K. őrmester, S. B. csendőr ez. őrmester.

Talányok megfejtése. Lapunk ez évi 18. számában közölt talányok helyes megfejtése: Képtalány: «Világháború». — Betűtalány: »Körhinta«. — Tréfás számtalány: «Három». A beérkezett 129 megfejtő közül nyertes lett Tözsér Vincze csendőr, Endrőd, Békés megye, kinek a nyereményt már elküldöttük.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahangu, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hangu, 3 igaz váltóval 11 K. Egész zenekari hangu 4 igaz váltóval 14 K. Erős acél hanguak 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hanguak is készülnek.

Mogyoróssy Gyula királyi szab. hangszergyár

Gramofon

Csodásan erős-tiszta hangu be, szélőgép 30 K-nagy «Union» szerkezettel 36 K. — Legszebb hang lemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 60 fill.-től 3 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

Budapest, Rákóczi-ut 71. szám.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározás:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben adományozni méltóztatott:

a hadidiszármányos 3. osztályú katonai érdemkeresztet: az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálataik elismerésül:

Deák Gyula II. számú csendőrkerületbeli őrnagynak, Glatz Ödön, VI. számú csendőrkerületbeli és

Valló József, az országos m. királyi csendőriskola állományába tartozó csendőr századosoknak, mindhárman beosztva egy szállásmesteri osztállyal;

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelesség-hű szolgálataik elismerésül:

Térneg József csendőr cz. őrmesternek, a III., Víziczki János,

Virág Antal és

Lőrincz András csendőr cz. őrmestereknek, az V.,

Gombás József őrsvezető cz. őrmesternek, a VI.,

Petró János csendőr cz. őrmesternek, a VIII., végül:

Kodra Miklós és

Papp Illés csendőr cz. őrmestereknek, az I. számú csendőrkerületben;

az ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján: Ábrám György I. csendőrnek, a II. számú csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül:

a 2. osztályú ezüst vitézségi érem:

Péter Lőrincz őrsvezető cz. őrmesternek az I.,

Kovács József őrsvezető cz. őrmesternek, a VIII. és

Nagy Péter csendőrnek, a III. számú csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem:

Farsang István csendőrnek, a III.,

Rác Aurél csendőrnek, a II.,

Szeplekán Mihály,

Zacharia Ábrahám és

Végh Sámuel csendőröknek, a VII. számú csendőrkerületben.

Kineveztetett:

a m. kir. belügyminiszter ural egyetértőleg:

csendőr törzsořmesterré:

1916. évi július hó 1-ével:

Salzer Adolf, II. számú csendőrkerületbeli őrmester.

Előléptettek:

őrmesterré:

1915. évi december hó 11-ével:

Szlivka Károly, II. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmester;

1916. évi június hó 1-ével:

Dragula János, Karkesz Nándor, Lajter Henrik és Temesi István, V. számú, továbbá Sarmaság Demeter és Gyulai Antal, VIII. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmesterek;

1916. évi június hó 7-ével:

Zéhra János, I. számú, Csiszár Miklós, IV. számú, Fülöp József, VII. számú és Eszik Mihály, VIII. számú őrsvezető cz. őrmesterek;

őrsvezető cz. őrmesterré:

1916. évi június hó 1-ével:

Szabó Ferencz IV., Lacza Adolf, Csonka Imre, Mészáros Vendel, Vittek Márton V. számú, Cser János, Popovics Antal, Mátrai Mihály, Herbály Lajos, VIII. számú csendőr cz. őrmesterek;

csendőr cz. őrmesterré:

1914. évi szeptember hó 11-ével:

Szilágyi Lajos, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi január hó 20-ával:

Pápai Ferencz és Bertalan Sándor, I. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1916. évi márczius hó 9-ével:

Szekeres Vendel, és

1915. évi márczius hó 16-ával:

Kámán Gyula,

Nagy Imre II., VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésére.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

☰ Telefon 153-44. szám. ☰

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkeamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetétek után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5¹/₂% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkeamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvények és chequek beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesziünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

1915. évi április hó 1-ével:

Takács József I., IV. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi július hó 1-ével:

Magó Pál VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1916. évi május hó 15-ével:

Ghia János, a VII.,

Orbán Sándor, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1916. évi május hó 21-ével:

Molnár Tivadar, VI.

1916. évi május hó 23-ával:

Béres Lajos, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1916. évi május hó 28-ával:

Novák Simon, a III.,

1916. évi június hó 1-ével:

Mihokovics Tóbiás, Lugosi Longin és Poszár András, a II. számú csendőrkerületben;

Kerülő István a III., Horváth Vinczek József, Bagcsán József, Horváth József XIII., Erdélyi László, Takács Imre, Bolyi János, Gelencsér István, Horváth József VIII., Hatos János, Haszon István, Gémes János, Szomi Simon, Fekete József, Nagy János, Szabó Pösz-tör Mihály, Horváth József XII., Kétszeri Pál, Németh József IX., Molnár János, Balázs József, Kocsis József II., Salló József, Vlahovits Károly, Kántor Péter, Köves Károly, Benkes István, Szabó István, Tóth Ferencz III., Bandli Péter, Léránt Balázs, Fehér Sándor, Simon József, Dene István, Nagy Imre, Vig Antal, Csótár Sándor, Schiller Gáspár, Török Antal, Tóth István IV., Kovács Flórián, Takács János II., Kiss Péter, Kovács Béla, Léber Ferencz, Kiss József I., Derdák Ferencz, Kazay Lajos, Nagy István II., Deák Nándor, Pápai Imre, Németh József VII., Fekete János, Horváth Sándor III., Tóth József VI., Urcz Mihály, Ács István, Kovács Lajos, Müller János, Gurgni Miklós, Horváth Lajos IV., Szente Sándor, Dél Antal és Kámán József I., a VI. és Somoskövi Ferencz és Sándor Gergely, II. számú, Mágori Sándor, Takács Balázs, Sztán György, Király György, Gyömrei János, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1916. évi június hó 4-ével:

Farsang István, a III. számú csendőrkerületben;

Rác Aurél, II. számú, Szeplekán Mihály és Zacharia Ábrahám, VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1916. évi június hó 11-ével:

Radics Antal, II. számú és Kele János, V. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1916. évi június hó 13-ával:

Lakos Lajos és Zöld Sámuel, II. számú csendőrkerületbeli csendőrök;

1916. évi június hó 16-ával:

Varga Ferencz VIII. számú csendőrkerületbeli csendőr.

Lovaglási jutalomdíjban részesítettettek:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Bognár János II. csendőr cz. őrmester 5, Pap Lehel járásőrmester 4 és Öze László csendőr cz. őrmester 3 db,

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Papp Illés őrsvezető cz. őrmester 5 drb, Szabó Sándor IV. járásőrmester 4 drb, Szabó Ambrus őrsvezető cz. őrmester, Papp Pál II. és Szabó István II. csendőr cz. őrmester 3—3 drb, Rozsnyai Mihály járásőrmester, Kolozsvári Károly, Vakulya Károly, Pallagi János őrsvezető cz. őrmesterek és Madarasi Sándor csendőr 2—2 darab,

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Tkács János, őrsvezető cz. őrmester 3, Lázár József csendőr cz. őrmester 2 darab tizkoronás aranyból álló jutalomban részesítettettek.

Névváltoztatás.

Broncz Demeter, II. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján «Lászlófi»-ra változtatta.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparuháza 18 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-jegyzékem díj-talanul küldöm.

Képes nagy ár-jegyzékem díj-talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postielon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tünéklő beszélőgépek, lemezek és varrógépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára

**Fiókok: Budapest, VI., Gyár-utca 26.
Nagyvárad, Rulikovszky-út 22.**

Fontos értesítés!

A háboru okozta személyzethiány miatt csak **szegedi főüzletünk**-ből intézzük el a postai küldeményeket, azért a megrendeléseket, pénzküldeményeket és levelezéseket **Szeged, Kárász-utca 9.** címre kérjük.

Az új Honv. Min. rendelettel rendszeresített tábori

csendőrségi sapkák

és acélzöld hajtóka posztó már kapható. ::